

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17515/2023
29.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубиша Павловић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Снежана Кукањац, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 230/23 од 16.03.2023. године, у седници одржаној 29.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 230/23 од 16.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 230/23 од 16.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П 373/20 од 01.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име дуга плати 500 евра, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати трошкове поступка у износу од 42.600,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 230/23 од 16.03.2023. године, ставом првим изреке, првостепена пресуда је потврђена, а жалба тужиоца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одреда парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Тужилац у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Спорно правно питање на које се у ревизији указује није од општег интереса већ је везано за конкретну чињеничну понуду и решење спорног правног односа, а указивањем на исказе сведока и налаз и мишљење судског вештака се заправо оспорава оцена изведених доказа и доказни поступак, чиме се оспорава утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено по члану 407. став 2. ЗПП. Поред тога, битне повреде поступка не представљају дозвољен ревизијски разлог. Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

По члану 468. став 1. ЗПП споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга поднета је 26.06.2020. године, вредност предмета спора је динарска противвредност износа од 500 евра по средњем курсу НБС на дан исплате.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности, то је ревизија тужиоца недозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**